

Kitab Daniel — Nomer Salapan Puluh

Ngabedah “Daily”: Pamariksaan Sajarah kana Kontroversi jeung Kontradiksi

Jeff Pippenger

2024-02-23

Upami anjeun nengetan kalawan taliti kana petikan panungtungan dina artikel saméméhna, anjeun tangtu bakal niténan sumber aslina tina petikan éta anu kapanggih dina buku Early Writings, anu ku A. G. Daniells disebutkeun yén anjeunna mawa éta nalika wawancarana ngeunaan perkara “the daily” jeung Sister White dina taun 1910. Jalma-jalma anu keur digawé pikeun netepkeun “kabohongan” yén “the daily” ngawakilan palayanan Kristus di Bait Suci sawarga perelu ngagoyahkeun pangrojong langsung jeung écés ti Sister White kana pamadegan anu bener anu keur ditepikeun ka jalma-jalma anu ngawariskeun panggero jam pangadilan. “Kabohongan” anu maranéhna ciptakeun nyaéta yén hiji-hijina pangéling-ngéling anu ku Sister White ditegeskeun sacara husus téh pangéling-ngéling ngeunaan netepkeun waktu. Éta pisan anu ku Arthur White diusahakeun pikeun diteguhkeun dina biografina, sarta éta ogé anu ku bapana, putra Ellen White, jeung Daniells keur diusahakeun dibuktikeun ngaliwatan wawancara rékaan éta.

Sakumaha geus ditegeskeun saméméhna, teu aya catetan ngeunaan wawancara naon waé antara Sister White jeung Daniells ngeunaan perkara “the daily.” Wawancara anu disangka-sangka éta kakara diajukeun dina taun 1931. Lamun Sister White geus nyatujuan pamadegan Daniells anu nyasab ngeunaan “the daily” dina hiji wawancara taun 1910, naha anjeunna—anu ku Sister White dipikawanoh minangka jalma anu sumanget pisan pikeun ngamajukeun pamadeganana—malah cicingeun ngeunaan persetujuan dirina salila dua puluh hiji taun? Éta téh lain wawancara, tapi karangan rékaan.

Diciptakeunna wawancara dimaksudkeun pikeun nempatkeun kontéks tina pernyataan ngeunaan “the daily” saolah-olah éta ngan saukur hal anu sampingan kana pangélingna ngalawan netepkeun waktu, sarta Arthur White ngantunkeun tapak leungeunna kana éta kabohongan dina cara anjeunna nampilkeunana dina sajarah taun 1931. Salaku urang Kristen, anjeunna saestuna ngan ukur kedah ngalaporkeun sajarah éta, sarta nyingkirkeun révisionisme sajarah tina perkara éta. Urang mungkas tulisan anu kaliwat ku petikan ti taun 1850, anu jadi asal muasalna petikan dina Early Writings. Pernyataan éta mimiti medal dina taun 1850, dina Review, lajeng deui dina buku Experience and Views. Katilu kalina éta medal dina buku Early Writings, tapi dina kamekaranana nepi ka jadi buku Early Writings aya sawatara parobahan anu kajadian. Sanajan kitu, kami moal nyebut yén loba tulisan Roh Nubuat geus dirobah sakumaha anu diklaim ku sawatara pihak dina usaha maranéhna pikeun ngadiskreditkeun pagawéanana.

“Pangeran nunjukkeun ka abdi yén bagan taun 1843 éta dipingpin ku panangan-Na, sareng yén teu aya bagian mana waé ti éta anu kedah dirobih; yén angka-angkana sakumaha anu dipikahoyong ku Mantenna. Yén panangan-Na aya di luhurna sarta nyumputkeun hiji kasalahan dina sawatara angka, nepi ka teu aya saurang ogé anu tiasa ningalina, dugi panangan-Na dipiceun.”

“Saterusna kuring ningali patali jeung ‘Daily,’ yén kecap ‘sacrifice’ téh ditambahan ku hikmah manusa, sarta henteu kaasup kana téks; jeung yén PANGERAN maparin panyangka nu bener ngeunaan éta ka jalma-jalma anu nyuarakeun pekabaran ngeunaan jam pangadilan. Waktu kasatunggalan masih aya, saméméh taun 1844, ampir sakabéh jalma sarua sapuk dina panyangka nu bener ngeunaan ‘Daily,’ tapi saprak 1844, dina kaayaan kacau, panyangka-panyangka séjén geus dianut, sarta gelap jeung kabingungan nuturkeun.” Review and Herald, 1 Nopémber 1850.

Ieu petikan asalna aya dina terbitan nu dijudulan The Present Truth ti taun 1849, tapi dicitak dina Review and Herald dina bulan Nopémber 1850. Dina naskah aslina, Sister White sacara langsung nyatakeun yén manéhna keur nyerat sababaraha perkara anu kakara dipintonkeun ku Gusti ka dirina, sarta nalika anjeun maca sakabéh éta artikel, anjeun bakal ningali loba perkara anu dibahas. Aya kirang leuwih dua puluh rupa-rupa jejer anu dipintonkeun ka dirina. Intina nyaéta yén dina artikel aslina, jejer “the daily,” jeung jejer “time setting” téh mangrupa dua wahyu anu béda ngeunaan perkara-perkara anu dipintonkeun ka dirina.

Dina naskah aslina, éta dipidangkeun dina paragraf-paragraf anu béda. Nalika éta petikan dicitak deui dina Experience and Views, para éditor ngahijikeun paragraf tempat Sister White ngadukung pamadegan para panaratas ngeunaan “the daily,” jeung paragraf satuluyna anu ngingetkeun ngalawan netepkeun waktu. Nalika anjeun maca naskah aslina, sing perhatikeun yén tekenan diteundeun kana sawatara jejer ngaliwatan maké Hurup Gede. Dina paragraf tempat anjeunna ngesahkeun pamadegan para panaratas ngeunaan “the daily,” anjeunna nulis kecap Daily ku Hurup Gede, sarta dina paragraf salajengna anjeunna nulis kecap Time ku Hurup Gede, ku kituna nandaan bédana anu langsung antara dua jejer anu dipintonkeun ka anjeunna.

“Sadérék dulur-dulur lalaki jeung awéwé anu dipikanyaah,

“Abdi hoyong masihan ka hiji gambaran pondok ngeunaan naon anu ku Gusti nembé dipintonkeun ka abdi dina titingalian. Ka abdi dipintonkeun kaéndahan Yesus, jeung kanyaah anu dipiboga ku para malaikat ka sasamana. Saur malaikat—Naha maraneh teu ningali kanyaah maranéhna?—turutan éta. Kitu ogé umat Allah kudu silih asih. Leuwih hadé upami kasalahan ditibankeun ka dirina sorangan tibatan ka hiji dulur. Ka abdi katempo yén amanat ‘jualkeun naon anu maraneh boga sarta pasihkeun sedekah’ téh ku sawatara jalma can ditepikeun dina caangna anu écés; yén tujuan sajatina tina kecap-kecap Jurusalamet urang can dipidangkeun kalawan écés. Ka abdi katempo yén tujuan ngajual téh lain pikeun méré ka jalma-jalma anu sanggup digawe jeung nyukupan dirina sorangan; tapi pikeun nyebarkeun bebeneran. Ngarojong jeung ngamulyakeun jalma-jalma anu sanggup digawe dina kamalasan téh dosa. Sababaraha urang geus kacida getolna ngahadiran sakabéh pasamoan; lain pikeun ngamulyakeun Allah, tapi ku sabab ‘roti jeung lauk.’ Jalma-jalma kitu leuwih hadé cicing di imah bari digawé ku leungeunna, ‘anu hade,’ pikeun nyumponan kabutuhan kulawargana, sarta miboga naon-naon pikeun dipasihkeun guna ngadukung perkara mulya tina bebeneran kiwari.

“Aya sawatara, ku kuring katempo, geus salah dina ngadoakeun supaya nu gering dicageurkeun di hareupeun jalma-jalma anu teu percaya. Lamun aya di antara urang anu gering, sarta nyaur ka para kokolot jamaah supaya ngadoakeun maranéhna, nurutkeun

Yakobus 5:14, 15, urang kudu nuturkeun conto Yesus. Anjeunna ngaluarkeun jalma-jalma anu teu percaya ti éta rohangan, tuluy nyageurkeun nu gering; ku kituna urang ogé kudu ikhtiar supaya dipisahkeun tina kateupercayaan jalma-jalma anu teu boga iman, nalika urang ngadoakeun nu gering di antara urang.

“Saterusna abdi dipaparin nenjo deui ka mangsa nalika Yesus nyandak murid-murid-Na nyorangan ka hiji kamar di luhur, tuluy mimitina ngumbah suku maranéhna, sarta satuluyna méré ka maranéhna dahar roti anu dipotong-potong, pikeun ngawakilan awak-Na anu diremuk, jeung sari buah anggur pikeun ngawakilan getih-Na anu kacurahkeun. Abdi ningali yén sakumna jalma kudu ngalakonan ieu kalayan pinuh pangarti, sarta nuturkeun conto Yesus dina ieu hal-hal, sarta nalika ngalaksanakeun ieu katangtuan-katangtuan, kudu sajawah-jauhna misah ti jalma-jalma anu teu percaya.”

“Tuluy kuring dipidangkeun yén tujuh bala panungtungan bakal dituangkeun sanggeus Yesus ninggalkeun Bait Suci. Ceuk malaikat—éta téh murka Allah jeung Anak Domba anu nyababkeun karuksakan atawa pupusna jalma-jalma durhaka. Dina sora Allah umat suci bakal jadi perkasa jeung matak pikasieuneun saperti hiji pasukan kalawan panji-panji; tapi harita maranéhna moal ngalaksanakeun hukuman anu geus ditulis. Palaksanaan éta hukuman bakal lumangsung dina panutupan 1000 taun.”

“Sanggeus para wali dirobah jadi teu bisa paéh deui, terus diangkat babarengan, sarta narima kacapi maranéhna, makuta, jsb., tuluy asup ka Kota Suci, Isa jeung para wali linggih pikeun ngahakiman. Kitab-kitab dibuka, nya éta kitab kahirupan jeung kitab maot; kitab kahirupan ngamuat lampah-lampah hade para wali, ari kitab maot ngamuat lampah-lampah jahat jalma-jalma duraka. Eta kitab-kitab téh dicocogkeun jeung Kitab Hukum, nyaéta Alkitab, sarta numutkeun éta maranéhna dihukum. Para wali, sajalan jeung Isa, netepkeun hukuman ka nu maot tina golongan duraka. Tenjo aranjeun! ceuk malaikat, para wali linggih ngahakiman, sajalan jeung Isa, sarta nangtukeun ka unggal jalma duraka, nurutkeun lampah anu dipigawe dina awak, sarta dihareupeun ngaran maranéhna ditetepkeun naon anu kudu maranéhna tampi dina mangsa palaksanaan hukuman éta. Ieu, ku sim kuring katingali, nya éta padamelan para wali jeung Isa, di Kota Suci saméméh éta turun ka bumi, salila 1000 taun. Tuluy dina ahir 1000 taun, Isa, para malaikat, jeung sakumna para wali anu marengan Anjeunna, ninggalkeun Kota Suci, sarta waktu Anjeunna keur turun ka bumi babarengan jeung maranéhna, nu maot tina golongan duraka dihudangkeun, tuluy jalma-jalma anu enya-nya ‘nanjak manehna ku tumbak,’ sanggeus dihudangkeun, bakal ningali Anjeunna ti kajauhan dina sagala kamulyaan-Na, para malaikat jeung para wali marengan Anjeunna, sarta maranéhna bakal ngalolong ku sabab Anjeunna. Maranéhna bakal ningali tapak paku dina panangan-Na, jeung dina suku-Na, sarta tempat maranéhna ngasupkeun tumbak ka lambung-Na. Tapak paku jeung tumbak éta bakal jadi kamulyaan-Na dina waktu harita. Dina ahir 1000 taun lah Isa nangtung di Gunung Zaitun, sarta gunung éta beulah jadi dua, tuluy jadi hiji tanah datar anu lega, sarta anu ngungsi dina waktu éta téh nya éta jalma-jalma duraka anu kakara dihudangkeun. Tuluy Kota Suci turun sarta netep di éta tanah datar.”

“Saterusna Iblis ngusapan jalma-jalma jahat anu geus dihirupkeun deui ku sumangetna. Anjeunna ngaguligah maranéhna ku nyebutkeun yén pasukan anu aya di Kota téh saeutik, ari

pasukanana mah loba, sarta yén maranéhna bisa ngéléhkeun para suci jeung ngarebut Kota éta. Nalika Iblis keur ngumpulkeun deui pasukanana, para suci aya di jero Kota, ningal kaéndahan jeung kamulyaan Firdaus Allah. Isa aya di payuneun maranéhna, mingpin maranéhna. Teu lila, Juru Salamet anu éndah téh ngiles ti tengah-tengah rombongan kami; tapi teu lila ti dinya kami ngadangu sora-Na anu éndah, saur-Na, ‘Hayu maranéh anu diberkahan ku Rama Kami, warisilah karajaan anu geus disadiakeun pikeun maranéh ti mimiti ngadegna dunya.’ Kami ngariung ngurilingan Isa, sarta pas Anjeunna nutup gapura Kota, kutuk dipidangkeun ka jalma-jalma jahat. Gapura-gapura ditutup. Tuluy para suci ngagunakeun jangjangna sarta naék ka puncak témbok Kota. Isa ogé aya babarengan jeung maranéhna; makutana kaciri cemerlang jeung mulya. Éta téh makuta di jero makuta, jumlahna tujuh. Makuta para suci dijieun tina emas anu pangmurnina, dipapaésan ku béntang-béntang. Beungeut maranéhna moncorong ku kamulyaan, sabab maranéhna aya dina gambar Isa anu sajati; sarta nalika maranéhna naék, terus babarengan ngalih ka puncak Kota, kuring kacida kabawa ku kaéndahan tetempoan éta.”

“Geus jalma-jalma jahat ningali naon anu geus leungit ti maranéhna; tuluy seuneu dihembuskeun ti Allah ka maranéhna, sarta ngamusnahkeun maranéhna. Ieu teh Palaksanaan Pangadilan. Satuluyna jalma-jalma jahat narima sakumaha anu geus ditangtukeun ka maranéhna ku para santo, sapamuk jeung Yesus, salila 1000 taun. Seuneu anu sarua ti Allah anu ngamusnahkeun jalma-jalma jahat, nyucikeun sakumna bumi. Gunung-gunung anu ruksak jeung parakrek lebur ku panas anu ngagelebug, kitu deui angkasa, sarta sakumna jarami garing béak kaduruk. Tuluy warisan urang kabuka di hareupeun urang, mulya tur endah, sarta urang ngawaris sakumna bumi anu geus dijadikeun anyar. Urang sadaya surak ku sora tarik, Kamulyaan, Haleluya.”

“Kuring ogé ningali yén para pangangon kudu rembugan heula jeung jalma-jalma anu ku maranéhna aya alesan pikeun dipiharep kapercayaanana, nyaéta jalma-jalma anu geus ilubiung dina sakabéh amanat, sarta teguh dina sakabéh bebeneran kiwari, saméméh maranéhna ngadukung titik anyar naon waé anu penting, anu ku maranéhna panginten didukung ku Alkitab. Ku kituna para pangangon bakal sampurna ngahiji, sarta kasatunggalan para pangangon bakal karasa ku jemaat. Jalan kitu, sakumaha anu ku kuring ditempo, bakal nyegah pamisahan-pamisahan anu matak prihatin, sarta ku kituna moal aya bahaya yén kawanan anu mulia téh kabagi-bagi, jeung domba-domba paburencay, tanpa pangangon.”

“Dina tanggal 23 Séptémber, Gusti nunjukkeun ka kuring yén Mantenna parantos ngalegaan panangan-Na anu kadua kalina pikeun mulangkeun sésa umat-Na, sarta yén sagala upaya kudu dilipatgandakeun dina mangsa pangumpulan ieu. Dina mangsa paburencay, Israél geus dipaéhan jeung dicabik-cabik; tapi ayeuna dina mangsa pangumpulan, Allah baris nyageurkeun jeung ngabebetkeun tatu umat-Na. Dina mangsa paburencay, usaha-usaha anu dipigawé pikeun nyebarkeun bebeneran ngan saeutik pisan pangaruhna, ngan ngahontal saeutik atawa euweuh nanaon; tapi dina mangsa pangumpulan, nalika Allah parantos nempatkeun panangan-Na pikeun ngumpulkeun umat-Na, usaha-usaha pikeun nyebarkeun bebeneran bakal ngahasilkeun pangaruh sakumaha anu dipikahoyong. Sadaya jalma kudu ngahiji jeung pinuh ku sumanget dina pagawéan ieu. Kuring ningali yén éta téh éra lamun aya anu nyokot conto-conto tina mangsa paburencay pikeun ngatur urang ayeuna dina mangsa pangumpulan; sabab lamun Allah henteu ngalakukeun leuwih loba pikeun urang ayeuna

tibatan anu dipigawé-Na harita, Israél moal kungsi kakumpul. Sakitu perluna bebeneran diterbitkeun dina hiji surat kabar, sakumaha dikhotbahkeun.”

“Gusti nembongkeun ka sim kuring yén bagan 1843 téh dipingpin ku panangan-Na, sarta yén taya sahiji bagianna anu kudu dirobah; yén angka-angkana téh saperti anu dipikahayang ku Mantenna. Yén panangan-Na aya di luhureun éta bagan sarta nyumputkeun hiji kasalahan dina sawatara angka, nepi ka taya saurang ogé anu bisa ningalina, dugi ka panangan-Na dipiceun.”

“Saterusna kuring ningali ngeunaan ‘Daily,’ yén kecap ‘kurban’ téh ditambahan ku hikmah manusa, sarta henteu kaasup kana éta téks; jeung yén Gusti maparin pamadegan anu leres ngeunaan éta ka jalma-jalma anu ngembarkeun pamenta ngeunaan jam pangadilan. Nalika aya kasatuan, saméméh taun 1844, ampir sakabéh jalma sarua ngahiji dina pamadegan anu leres ngeunaan ‘Daily,’ tapi ti saprak 1844, dina kaayaan kabingungan, pamadegan-pamadegan séjén geus dianut, sarta gelap jeung kabingungan geus nuturkeun.”

“Pangeran nunjukkeun ka abdi yén Wanci lain geus jadi ujian ti saprak 1844, sarta yén wanci moal kungsi deui jadi ujian.”

“Saterusna kuring dipaparin ningali sawatara jalma anu aya dina kasalahan anu kacida gedéna, nyaéta yén para suci masih kénéh kudu indit ka Yerusalem Heubeul, jst., saméméh Gusti sumping. Pamadegan anu kitu téh kacida matak ngalihkeun pikiran jeung minat tina pagawean Allah anu keur lumangsung ayeuna, dina handapeun amanat malaikat anu katilu; sabab lamun urang kudu indit ka Yerusalem, tangtu pikiran urang bakal aya ka ditu, jeung harta banda urang bakal ditahan tina kagunaan séjén, supaya para suci bisa dibawa ka Yerusalem. Kuring ningali yén alesanana maranéhna diantep nepi ka asup kana kasalahan gedé ieu, nyaéta ku sabab maranéhna can ngaku jeung ninggalkeun kasalahan-kasalahan maranéhna, anu ku maranéhna geus dicekel salila sababaraha taun ka tukang.” Review and Herald, November 1, 1850.

Ieu petikan dimimitian ku nyatakeun, “Kuring hayang maparin ka maraneh hiji gambaran pondok ngeunaan naon anu kakara dipidangkeun ku Gusti ka kuring dina tetempoan.” Aya sababaraha jejer anu dipidangkeun, sarta manéhna henteu ngahijikeun paragraf anu nyarita ngeunaan “the daily” jeung paragraf salajengna. Éta dilakukeun engké ku para editor anu nempatkeun éta petikan dina Experience and Views, sarta saterusna dina Early Writings. Dina Experience and Views, para editor ngantunkeun dalapan paragraf anu kahiji, sarta ngahijikeun paragraf-paragraf anu nyarita ngeunaan naon anu dipidangkeun ka manéhna ngeunaan “the daily” jeung ngeunaan netepkeun waktu. Experience and Views dipedalkeun dina taun 1851, tuluy Early Writings dipedalkeun dina taun 1882.

Early Writings dina hakékatna sarua jeung opat paragraf anu geus mucunghul dina Experience and Views, iwal aya hiji pangecualian anu penting. Dina Experience and Views, paragraf hiji kalimah anu ngabahas panetepan waktu dihiijikeun jeung paragraf saméméhna anu ngabahas “the daily.” Tuluy paragraf anu asalna nuturkeun paragraf anu ngabahas panetepan waktu téh diasupkeun. Dina Early Writings, hiji paragraf anu dicokot tina petikan séjén dina Experience and Views ditempatkeun di antara paragraf anu ayeuna ngabahas duanana, “the daily,” jeung panetepan waktu, anu asalna diteruskeun ku hiji paragraf anu ngajelaskeun naha salah ngalakukeun ziarah ka Yerusalem heubeul.

Alinea nu dipiceun tina kaca séjén dina Experience and Views, tuluy diasupkeun kana petikan dina Early Writings, ngan nambahan kana kabingungan ngeunaan “the daily” anu geus mimiti ti saprak 1844. Eta alinea teu aya dina carita aslina Sister White ngeunaan tetenjoanana.

“PANGERAN parantos mintonkeun ka abdi yén pekabaran malaikat nu katilu kedah maju, sareng kedah diproklamasikeun ka barudak PANGERAN anu kasebar, sareng yén éta henteu kedah digantungkeun kana waktu; sabab waktu moal kungsi deui janten ujian. Abdi ningali yén sawatara jalma keur meunang kareseban palsu anu timbul tina ngawawar waktu; yén pekabaran malaikat nu katilu leuwih kuat tibatan nu tiasa dipasihkeun ku waktu. Abdi ningali yén pekabaran ieu tiasa nangtung dina pondasina sorangan, sareng yén éta henteu peryogi waktu pikeun nguatkeunana, sareng yén éta bakal maju kalayan kakawasaan anu agung, sarta ngalaksanakeun padamelanana, sarta bakal dipondokkeun dina kabeneran.” Experience and Views, 48.

Paragraf tina kaca opat puluh dalapan dina Experience and Views diselapkeun sanggeus paragraf dina Early Writings, anu geus dijieun ku ngahijikeun dua paragraf anu béda, sarta éta nempatkeun panekanan kana panangtuan waktu anu teu aya dina narasi aslina.

Dina taun 1931, para sesepuh baheula anu maréntah umat di Yerusalem ngararancang hiji carita anu ngaku yén Daniells parantos ngawawancara Sister White dina taun 1910, sarta dina kasaksian anu dipasihkeun ku Daniells anjeunna nyebut bagan 1843, sarta nyarios yén anjeunna nunjuk ka tempat suci anu saenyana teu aya dina éta bagan, nalika anjeunna ngawawancara Sister White. Cenah anjeunna mawa buku Early Writings, sarta nalika anjeunna naros ka anjeunna ngeunaan naon anu dimaksud ku anjeunna, jeung dumasar kana jawaban-jawabanana anjeunna ngan bisa nyindekkeun yén petikan dina Early Writings anu ngadukung pamadegan para panaratas ngeunaan “the daily,” sabenerna mangrupa hiji pangéling-ngéling ngalawan netepkeun waktu. Dua puluh hiji taun sanggeus wawancara rékaan éta jeung genep belas taun sanggeus pupusna jalma-jalma anu cenah diwawancara, Daniells nempatkeun éta kasaksian kana sajarah generasi katilu.

F. C. Gilbert téh saurang ahli basa Ibrani, sarta anjeunna henteu ngan saukur ngadukung pamadegan anu bener ngeunaan “anu sapopoé” salaku Kapagaran lantaran para panaratas jeung Ellen White nyebutkeun kitu. Anjeunna ngabéla éta dumasar kana pamahaman kana naskah Ibrani anu dipaké ku nabi Daniel. Anjeunna mangrupikeun ahli basa Ibrani Advent anu pinunjul dina mangsa éta. Nalika pasualan ngeunaan “anu sapopoé” anu didorong ku Daniells jeung Prescott terus ngagedéan, Gilbert jadi salah sahiji ahli anu pinunjul anu nangtung ngabéla posisi para panaratas. Anjeunna ngayakeun wawancara jeung Ellen White dina 8 Juni 1910, sarta engké anjeunna nyatet naon anu dibahas ku anjeunna jeung Sister White. Kasaksian Daniells sabalikna pisan jeung kasaksian F. C. Gilbert.

Dina jilid ka dua puluh, kaca tujuh belas nepi ka dua puluh dua, tina Manuscript Releases, Sister White nyangkem posisi Daniells jeung Prescott ngeunaan “daily”. Ungkapan-ungkapan anu kapanggih dina laporan F. C. Gilbert ngeunaan wawancarana jeung Ellen White ampir sarua pisan jeung naon anu ku Sister White sorangan diucapkeun dina petikan tina Manuscript Releases. Ku kituna, salila mangtaun-taun saméméh Manuscript Releases diterbitkeun jeung dileupaskeun, teu aya kasaksian ilham anu pasti pikeun ngabantah atawa ngukuhkeun klaim Daniells ngeunaan eusi

wawancara anu ceuk anjeunna kungsi dilaksanakeun jeung Sister White. Anu leuwih penting, teu aya pangrojong ilham pikeun pamadeganana anu cacad ngeunaan “daily”. Anu leuwih penting deui, ayeuna sanggeus Manuscript Releases geus sadia—tetep waé teu aya pangrojong ilham pikeun pamadeganana anu cacad ngeunaan “the daily!”

Jeung sanajan kiwari, Adventisme Laodikea diajarkeun yén Nini White teu boga pamadegan naon-naon ngeunaan “daily”, iwal ti yén éta lain “test question” sarta urang kudu “cicingeun ngeunaan ieu jejer”. Aya hal anu ayeuna kabalikeun, sarta anu kabalikeun téh nya éta yén posisi anu leres ngeunaan “the daily” ayeuna jadi pamadegan minoritas di antara umat Allah. Dina taun 1910, pamadegan minoritas téh nya éta pamadegan Conradi anu keur didorong ku Daniells jeung Prescott, sedengkeun pamadegan mayoritas téh nya éta posisi para panaratas.

Di handap ieu nyaéta pernyataan F. C. Gilbert ngeunaan wawancarana jeung Sister White, anu kudu dibandingkeun jeung Manuscript Releases, anu geus ditempatkeun sacara lengkep dina artikel ka dalapan puluh hiji tina séri The Book of Daniel ieu.

“Daniells jeung Prescott... henteu méré kasempetan ka dulur-dulur anu leuwih kolot dina pagawean ieu pikeun nyarita nanaon.... Daniells datang ka dieu rék nepungan kuring, tapi kuring henteu daék nepungan anjeunna.... Kuring henteu rék nyarita nanaon ka anjeunna ngeunaan perkara naon waé. Ngeunaan ‘daily’ anu keur diupayakeun ku maranéhna, euweuh eusina.... Nalika kuring aya di Washington, karasa aya hiji hal anu saolah-olah ngabungkus pikiran maranéhna, nepi ka kuring siga teu bisa nyabak aranjeunna. Urang ulah aya hubungan nanaon jeung jejer ‘daily’ ieu... Kuring terang maranéhna bakal ngalawan kana pesen kuring, tuluy jalma-jalma moal nganggap yén aya nilaina pesen kuring. Kuring geus nulis ka anjeunna sarta nyaritakeun yén anjeunna keur némbongkeun dirina henteu pantes jadi présidén General Conference.... lain jalma anu pantes nahan kalungguhan Kapersidénan.”

“Lamun ieu amanat ngeunaan ‘daily’ téh hiji amanat pangujian, tangtu Gusti parantos nembongkeunana ka kuring. Jalma-jalma ieu teu ningali tungtungna ti mimiti dina perkara ieu....Kuring saréréa nolak pikeun nepungan salah saurang ogé ti antara maranéhna anu keur kalibet dina pagawean ieu.

“Cahaya anu dipaparinkeun ku Allah ka abdi nyaéta yén Sadérék Daniells parantos lami teuing ngajabat dina Kapersidenan.... sarta ka abdi diparéntahkeun supaya ulah deui ngayakeun paguneman naon waé jeung anjeunna ngeunaan salah sahiji perkara ieu. Abdi moal nepungan Daniells ngeunaan éta perkara, sarta abdi moal nyarios satékah polah kecap ogé ka anjeunna. Maranéhna ngadesek abdi supaya maparin kasempetan wawancara ka anjeunna, tapi abdi henteu kersa.... Ka abdi diparéntahkeun supaya ngingetan umat urang supaya ulah aya patalina jeung ieu perkara anu keur diajarkeun ku maranéhna.... Ku Gusti, abdi dilarang ngadéngékeun éta. Abdi parantos ngedalkeun pendirian abdi yén abdi teu boga satitik ogé kapercayaan kana éta.... Sakabéh ieu perkara anu keur dipigawé ku maranéhna téh mangrupikeun hiji siasat Iblis.” Laporan F. C. Gilbert ngeunaan hiji wawancara anu dipaparinkeun ka anjeunna ku Ellen White dina 8 Juni 1910.

Urang bakal nuluykeun ieu jejer dina artikel salajengna.

“Anu ningali nepi ka handapeun beungeutna, anu maca hate sakabéh manusa, nyarios ngeunaan jalma-jalma anu geus nampi cahaya anu gedé kieu: ‘Aranjeunna henteu kasangsara jeung kagét ku sabab kaayaan moral jeung rohani maranéhna.’ ‘Enya, maranéhna geus milih jalan-jalan sorangan, sarta jiwana resep kana kakarinjingan maranéhna. Kami ogé bakal milih kasasarna maranéhna, sarta bakal ngadatangkeun ka maranéhna hal-hal anu dipikasiun ku maranéhna; sabab waktu Kami nyaur, teu aya anu ngawalon; waktu Kami nyarita, maranéhna henteu ngadéngé: tapi maranéhna ngalakukeun kajahatan di payuneun panon Kami, sarta milih anu henteu dipikaresep ku Kami.’ ‘Allah bakal ngirim ka maranéhna kasasaran anu kuat, nepi ka maranéhna percaya kana kabohongan,’ sabab maranéhna henteu narima kanyaah kana bebeneran, supaya maranéhna bisa disalametkeun,’ ‘tapi malah resep kana kateuadilan.’ Yesaya 66:3, 4; 2 Tesalonika 2:11, 10, 12.

“Guru sawarga naros: ‘Pangwujuk anu leuwih kuat naon nu sanggup nipu pikiran ti batan pura-pura yén aranjeun keur ngawangun dina dasar anu leres sarta yén Allah nampi pagawean aranjeun, padahal saéstuna aranjeun ngalakonan loba perkara nurutkeun kawijakan dunya sarta keur dosa ngalawan ka Yéhuwa? Aduh, éta téh hiji panipuan anu gedé, hiji kasasaran anu matak kataji, anu ngawasaan pikiran-pikiran nalika jalma-jalma anu kungsi nyaho bebeneran, kaliru nyangka rupa kasalehan minangka roh jeung kakawasaanana; nalika maranéhna nganggap yén dirina beunghar, geus nambahan ku harta banda, sarta teu kakurangan nanaon, padahal saéstuna maranéhna kakurangan sagalana.’”

“Gusti henteu robah ka abdi-abdi-Na anu satia, anu keur ngajaga pakeanana tetep beresih taya cacad. Tapi loba anu ngagero, ‘Karapihan jeung kaamanan,’ padahal karuksakan nu ngadadak keur datang ka maranéhna. Lamun teu aya tobat anu sajero-jero na, lamun jalma-jalma teu ngahinakeun haténa ku pangakuan dosa sarta narima bebeneran sakumaha ayana dina Isa, maranéhna moal pisan asup ka sawarga. Lamun panyucian lumangsung di antara urang, urang moal deui cicing anteng, ngagungkeun diri yén urang beunghar jeung beuki loba harta banda, henteu butuh nanaon.’”

“Saha anu bisa kalawan sajati nyebutkeun: ‘Emas urang geus diuji dina seuneu; pakean urang henteu kaceulaan ku dunya’? Kuring ningali Panungtun urang nunjuk kana pakean anu disebut kabeneran. Sanggeus eta dipiceun ku Anjeunna, katembonglah kokotor anu nyumput di handapeunana. Tuluy Anjeunna ngandika ka kuring: ‘Naha maneh teu bisa ningali kumaha maranehna ku pura-pura geus nutupan kokotor maranehna jeung burukna watak? “Kumaha kota anu satia teh geus jadi awéwé lacur!” Imah Rama Kami geus dijadikeun imah padagangan, tempat anu ti dinya ayana ilahi jeung kamulyaan geus angkat! Ku sabab kitu aya kalemahan, jeung kakuatan henteu aya.’”

“Lamun gereja, anu ayeuna keur diragi ku kamurtadanana sorangan, henteu tobat jeung henteu dipalingkeun, manéhna bakal ngadahar buah tina lampahna sorangan, nepi ka manéhna jijik ka dirina sorangan. Nalika manéhna nolak kajahatan jeung milih nu hade, nalika manéhna neangan Allah kalayan sakabéh karendahan hate jeung ngahontal panggero luhurna di jero Kristus, nangtung dina landasan bebeneran langgeng jeung ku iman nyekel pageuh kana kahontalan-kahontalan anu geus disadiakeun pikeun dirina, manéhna bakal disageurkeun. Manéhna bakal katémbong dina kasaderhanaan jeung kasucian anu dipaparinkeun ku Allah,

kapisah tina kasangkutan-kasangkutan dunya, némbongkeun yén bebeneran mémang geus ngabébaskeun dirina. Mangka anggota-anggotana enya-nya bakal jadi umat pilihan Allah, para wawakil-Na.” Testimonies, volume 8, 249, 250.